

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 71.

Vydána dne 28. prosince 1950.

Cena Kčs 5.—.

O B S A H:

(181.—188.) **181.** Zákon o úpravě nejnižších důchodů dřívějších příjemců odpočivných (zaopatřovacích) platů. — **182.** Zákon o zrušení Fondů národní obnovy. — **183.** Zákon o majetku zanechaném na území Československé republiky osobami, které optovaly pro Svaz sovětských socialistických republik a přesídlily na jeho území. — **184.** Zákon o vydávání časopisů a o Svazu československých novinářů. — **185.** Zákon, jímž se mění a doplňuje zákon č. 261/1949 Sb., o organizaci výzkumnictví a dokumentační služby. — **186.** Vyhláška, kterou se vyhlašuje úplné znění zákona o organizaci výzkumnictví a technického rozvoje. — **187.** Zákon o zdokonalení živočišné výroby. — **188.** Zákon o zdokonalení rostlinné výroby.

181.

Zákon

ze dne 20. prosince 1950

o úpravě nejnižších důchodů dřívějších příjemců odpočivných (zaopatřovacích) platů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Důchody z národního pojištění, které byly do 31. března 1950 odpočivnými (zaopatřovacími) platy z veřejného pensijního zaopatření, se zvyšují s účinností od 1. ledna 1950, a to:

- a) důchod starobní nebo invalidní (bývalé výslužné a obdobné platy) o . . . 200 Kčs měsíčně,
- b) důchod vdovy nebo družky (bývalá vdovská penze nebo zaopatřovací požitky družky) o . . . 150 Kčs měsíčně,
- c) důchod sirotčí (bývalá sirotčí penze) o . . . 100 Kčs měsíčně.

(2) Zvýšení podle odstavce 1 (jeho část) přísluší jen potud, pokud důchod po zvýšení nepřesahuje, jde-li

- a) o důchod starobní nebo invalidní, . . . 1700 Kčs měsíčně,
- b) o důchod vdovy nebo družky, . . . 1300 Kčs měsíčně,
- c) o důchod sirotčí, . . . 800 Kčs měsíčně.

§ 2.

Starobní a invalidní důchody uvedené v § 1 činí po zvýšení nejméně 9600 Kčs ročně.

§ 3.

Důchodcům, kteří jsou trvale tak bezmocní, že potřebují ošetření a obsluhy jinou osobou, lze zvýšit důchod až o polovinu. Byl-li důchod zvýšen již podle § 1, bere se za základ výpočtu takto zvýšený důchod. Důchod sirotčí lze zvýšit pro bezmocnost až od sedmého roku věku.

§ 4.

(1) Za důchody podle § 1 se nepovažují platy poskytované podle § 22 vládního nařízení č. 380/1938 Sb., o úsporných opatřeních personálních, ve znění vládního nařízení č. 136/1941 Sb. a zákona č. 39/1946 Sb., nebo podle § 83 vládního nařízení č. 210/1947 Sb., o úpravě platových a s nimi souvisejících služebních poměrů státních a jiných veřejných zaměstnanců, jakož i poživatelů odpočivných (zaopatřovacích) platů na Slovensku.

(2) Důchodem se rozumí úhrn bývalých odpočivných (zaopatřovacích) platů s příslušenstvím; nezapočítává se však výchovné, zvláštní přídavek k výchovnému, příspěvky na výchovu a zvýšení odpočivných (zaopatřovacích) platů pro bezmocnost.

(3) Náleží-li sirotčí důchod několika oprávněným, náleží zvýšení každému z nich; při tom se za důchod považuje poměrná jeho část, stanovená podle počtu hlav.

(4) Má-li důchodce dva nebo více důchodů, hledí se k úhrnu důchodů. Zvýšení náleží podle ustanovení pro důchodce příznivějších.

(5) Je-li důchod pozůstalých snížen proto, že jsou částečně zaopatřeni, přísluší zvýšení krácené v poměru, v jakém je snížen důchod; pro zjištění, zda není překročena hranice stanovená v § 1 odst. 2, bere se v počet nesnížený důchod.

§ 5.

Předchozí ustanovení platí přiměřeně pro příjemce pravidelných odpočivných (zaopatřovacích) platů z veřejného pensijního zaopatření, které se nestaly důchody národního pojištění.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři práce a sociální péče, financí a národní obrany.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

arm. gen. Dr. Čepička v. r.

Kabeš v. r.

Erban v. r.

182.

Zákon

ze dne 20. prosince 1950

o zrušení Fondů národní obnovy.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Fond národní obnovy v Praze a Fond národní obnovy v Bratislavě (dále jen „Fondy“) se zrušují dnem 1. července 1951.

§ 2.

(1) Ministr financí se zmocňuje, aby učinil opatření o právech a povinnostech Fondů a jiná opatření související se zrušením Fondů a s jejich likvidací.

(2) Opatření všeobecné povahy vyhlásí ministerstvo financí v úředním listě; stejným

způsobem vyhlásí v dohodě s ministerstvem vnitra opatření o přenesení některých úkolů Fondů na národní výbory a jiné orgány veřejné správy.

(3) Likvidaci zrušených Fondů provede ministerstvo financí a odvede likvidační přebytky do státní pokladny.

§ 3.

Pro urychlené provádění opatření nutných ke zrušení a k přípravě likvidace Fondů (§ 2 odst. 1) jmenuje ministr financí pro každý z Fondů zmocněnce. Na zmocněnce přechází také působnost dosavadních orgánů Fondů (§ 3 odst. 2 dekretu presidenta republiky č. 108/1945 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy).

§ 4.

(1) Fondům nepřísluší úhrada za konfiskovaný majetek, který byl nebo bude svěřen orgánům veřejné správy nebo na ně smluvně převeden; totéž platí o konfiskovaném majetku, který byl nebo bude úředním výrokem svěřen do správy národním a komunálním podnikům.

(2) Ministerstvo financí může stanovit, ve kterých případech Fondům nepřísluší úhrada za konfiskovaný majetek smluvně převedený na národní a komunální podniky.

(3) Fondy nevracejí úhrady, které za konfiskovaný majetek již obdržely od orgánů veřejné správy a od národních a komunálních podniků.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 o národních a komunálních podnicích platí i pro ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky a pro Velkodistribuční podnik.

§ 5.

Zrušují se všechny předpisy, které odporují tomuto zákonu.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

183.**Zákon****ze dne 20. prosince 1950**

o majetku zanechaném na území Československé republiky osobami, které optovaly pro Svaz sovětských socialistických republik a přesídlily na jeho území.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Tento zákon se vztahuje na úředne sepsaný majetek zanechaný na území Československé republiky osobami, které optovaly pro státní příslušnost Svazu sovětských socialistických republik a přesídlily na jeho území podle smlouvy mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o Zakarpatské Ukrajině ze dne 29. června 1945 č. 186 Sb. z roku 1946 nebo podle dohody ze dne 10. července 1946 o právu opce a vzájemného přesídlení (dále jen „majetek“).

§ 2.

(1) Majetek přechází dnem soupisu do vlastnictví československého státu, pokud se v § 9 nestanoví jinak.

(2) Závazky váznoucí na majetku přecházejí na stát do výše jeho obecné ceny.

(3) Přejedání nemovitostí s knihovními právy a závazky na československý stát zapisuje soud ve veřejných knihách na návrh okresního národního výboru s odvoláním na tento zákon.

(4) Správu majetku obstarávají okresní národní výbory podle směrnic, které vydá ministerstvo financí v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 3.

Majetek, který si stát neponechá, přidělí okresní národní výbor jednotným zemědělským družstvům na jejich žádost, a to zemědělský majetek do trvalého užívání, ostatní majetek do vlastnictví.

§ 4.

(1) Jiný než zemědělský majetek, pokud nebude přidělen jednotným zemědělským družstvům podle § 3, může okresní národní výbor přidělit dosavadním uživatelům, kteří o to požádají ve lhůtě stanovené okresním národním výborem a prokáží, že jsou československými občany nebo se za ně podle příslušných předpisů považují.

(2) Nedojde-li k přidělení jiného než zemědělského majetku uchazečům uvedeným v předchozím odstavci, lze jej přidělit za téže podmínky osobám, které se na území Československé republiky přistěhovaly (navrátily).

§ 5.

Jiný než zemědělský majetek, který nebude přidělen podle § 4, může okresní národní výbor prodat, a to movitý majetek především ve veřejné dražbě.

§ 6.

Majetek jiný než zemědělský se přidělí do vlastnictví za náhradu ve výši obecné ceny odpovídající příslušným cenovým předpisům ke dni přidělu.

§ 7.

Bude-li majetek přidělen do vlastnictví, stane se přidělcem vlastníkem dnem pravomocného rozhodnutí o přidělu.

§ 8.

(1) Před přidělem nebo prodejem majetku může okresní národní výbor dát majetek nebo jeho část za náhradu do zatímního užívání.

(2) Náhradou za užívání majetku jsou povinni i jeho dosavadní uživatelé.

§ 9.

Ustanovení §§ 2 až 8 se nevztahují na majetek, jehož nabytí za přiměřenou úplatu osoby, které nemohly vědět, že jde o převod majetku uvedeného v § 1. O tom, jde-li o takový majetek, rozhodne v pochybných případech okresní národní výbor.

§ 10.

Výtěžky z úhrady za majetek přidělený do vlastnictví nebo prodaný, po případě za užívání majetku (§ 8), plynou do státní pokladny.

§ 11.

Ministerstvo financí stanoví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy vyhláškou v úředním listě podrobnosti o přidělu majetku, způsob úhrady za užívání majetku a způsob její úhrady, jakož i úpravu vypořádání závazků na majetku váznoucích. Stejným způsobem může stanovit, v kterých případech lze náhradu za majetek přidělený do vlastnictví nebo za užívání majetku (§ 8) snížit nebo poskytnout jiné úlevy.

§ 12.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři vnitra, financí, zemědělství a práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

Šuriš v. r.

Kabeš v. r.

Erban v. r.

184.

Zákon

ze dne 20. prosince 1950

o vydávání časopisů a o Svazu československých novinářů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Vydávání časopisů.

§ 1.

(1) Posláním tisku je napomáhat budovatelskému úsilí československého lidu a jeho boji za mír a spolupracovat na jeho výchově k socialismu.

(2) Vydávání tisku, t. j. novin, časopisů a jiných periodických publikací (dále jen „časopisy“) nemůže být předmětem soukromého podnikání.

§ 2.

Vydávání a rozšiřování časopisů řídí ministerstvo informací a osvěty; jde-li o časopisy odborné, v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

§ 3.

(1) Oprávnění k vydávání časopisů lze udělit:

1. politickým stranám Národní Fronty,
2. státním orgánům,
3. jednotné odborové organizaci,

4. vrcholným organizacím kulturním, hospodářským, zájmovým, sociálním a tělovýchovným.

(2) Dále lze udělit oprávnění k vydávání časopisů národním a komunálním podnikům, podnikům oprávněným k provozování zahraničního, lidovým družstvům a jiným právnickým osobám a to jen tehdy, prokáží-li, že vydávání časopisů je nutné k plnění jejich úkolů důležitého obecného zájmu.

(3) Oprávnění podle odstavců 1 a 2 uděluje ministerstvo informací a osvěty; jde-li o odborné časopisy, v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

§ 4.

Poruší-li vydavatel podmínky, za nichž mu bylo uděleno oprávnění k vydávání časopisů, nebo neřídí-li se předpisy o vydávání časopisů, může mu ministerstvo informací a osvěty toto oprávnění odejmout.

§ 5.

(1) Ke zřízení vydavatelského časopiseckého podniku potřebuje vydavatel ještě zvláštní povolení ministerstva informací a osvěty.

(2) Toto povolení mohou obdržeti jen vydavatelé časopisů, u nichž jsou pro zřízení vydavatelského podniku předpoklady, zaručující řádný výkon tohoto povolení.

(3) O způsobu vydávání, řízení a posílání časopisu rozhoduje vždy vydavatel.

§ 6.

Orgány, organizace a právnické osoby, uvedené v § 3 odst. 1 a 2, které vydávají v den počátku účinnosti tohoto zákona časopisy nebo provozují vydavatelský podnik, mohou do 3 měsíců od uvedeného dne požádati o udělení potřebných oprávnění, jinak jejich právo vydávat časopis nebo provozovat vydavatelský podnik zaniká. Do vyřízení žádosti mohou časopis dále vydávat po případě vydavatelský podnik provozovat podle ustanovení tohoto zákona.

§ 7.

Odpovědnost za obsah časopisu, kterou má dosud odpovědný zástupce listu, přechází v den, který stanoví ministerstvo informací a osvěty vyhláškou v Úředním listu na šéfredaktora, nebo osobu pověřenou vedením

redakce. V této vyhlášce stanoví ministerstvo informací a osvěty též podmínky, které osoba pověřená vedením redakce musí splňovati.

§ 8.

Svaz československých novinářů.

(1) Zajišťovat řádné plnění povinností novinářů podle § 1 se ukládá Svazu československých novinářů, který sdružuje všechny novináře z povolání. Jako novinář z povolání může být činný pouze ten, kdo byl přijat za člena Svazu československých novinářů.

(2) Předpisy o organizaci Svazu československých novinářů a jeho činnosti stanoví organizační statut, který vydá ministr informací a osvěty nařízením.

(3) Svazu československých novinářů přísluší disciplinární pravomoc nad jeho členy.

Závěrečná ustanovení.

§ 9.

(1) Platnosti pozbývají všechny předpisy, které odporují tomuto zákonu, zejména zákon č. 6/1863 ř. z., o tisku, zák. čl. XIV/1914 o tisku, jakož i předpisy je měnící a doplňující a zákon č. 101/1947 Sb., o postavení redaktorů a o Svazech novinářů.

(2) Nedotčeny zůstávají předpisy, podle nichž jiné úřady nebo orgány vykonávají působnost ve věcech periodického tisku.

§ 10.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr informací a osvěty v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kopecký v. r.

185.

Zákon

ze dne 20. prosince 1950,

jímž se mění a doplňuje zákon č. 261/1949 Sb., o organizaci výzkumnictví a dokumentační služby.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon č. 261/1949 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. Název zákona zní:

„Zákon o organizaci výzkumnictví a technického rozvoje.“

2. Nadpis části první a jejího oddílu I zní:

„Část první.

Výzkumnictví a technický rozvoj.

Oddíl I.

Ústředí výzkumu a technického rozvoje.“

3. § 1 zní:

„§ 1.

(1) K vybudování jednotné organizace výzkumnictví a technického rozvoje a k jejich plánovitému řízení se jako ústřední úřad zřizuje ústředí výzkumu a technického rozvoje (dále jen „Ústředí“).

(2) Výzkumnictvím podle tohoto zákona se rozumí soustavné vědecké bádání, které vytváří a shromažďuje vědecké poznatky a zkoumá možnost jejich využití pro rozvoj a zabezpečení hospodářství celku a zvýšení úrovně lidu.

(3) Technickým rozvojem podle tohoto zákona se rozumějí práce vědecko-technické (práce vývojové, vynálezy, zlepšovací náměty, zavádění nových výrobků a nových výrobních metod a procesů), normalisace, zkušebnictví, technická kontrola, dokumentace a odborná činnost vydavatelská.“

4. Za § 1 se vsunuje nový § 2 tohoto znění:

„§ 2.

(1) V oblasti výzkumnictví náleží Ústředí zejména:

- a) připravovat v rámci jednotného hospodářského plánu návrh plánů výzkumných prací;
- b) sledovat výzkumnou činnost ve výzkumných ústavech a výzkumných pracovištích (§ 5) a pečovat o koordinaci a rozvoj vědecké práce v nich;
- c) určovat podle potřeb jednotného hospodářského plánu v rámci plánů výzkumných prací základní výzkumné úkoly a pečovat o jejich řešení;
- d) dbát o využití výsledků výzkumu v praxi;
- e) provádět plánovitou výchovu výzkumníků pracovníků a spolupůsobit při jejich zařazování do výzkumných ústavů a výzkumných pracovišť;
- f) dbát o věcné vybavení, účelné rozmístění a využití výzkumných ústavů a výzkumných pracovišť;
- g) pečovat o plánovité pořádání vědeckých sjezdů, konferencí a porad pro potřeby výzkumnictví;
- h) pečovat o styky se zahraničím pro potřeby výzkumnictví;
- ch) udělovat odměny za výsledky výzkumné práce podle směrnic stanovených vládou, po případě navrhopat příslušným institucím udělení takových odměn nebo se vyjadřovat k návrhům na jejich udělení.

(2) V oblasti technického rozvoje náleží Ústředí zejména:

- a) připravovat v rámci jednotného hospodářského plánu návrh plánů technického rozvoje a plánu realizace výsledků vědeckotechnické činnosti;
- b) sledovat vědeckotechnickou, normalizační, dokumentační a vydavatelskou činnost orgánů a zařízení technického rozvoje (§ 6);
- c) dbát o rozšíření a využití výsledků vědeckotechnických, normalizačních a dokumentačních prací v praxi;
- d) pečovat o plánovitou výchovu vědeckotechnických a dokumentačních pracovníků a spolupůsobit při jejich zařazování do orgánů a zařízení technického rozvoje;
- e) dbát o plánovité vybavení a využití orgánů a zařízení technického rozvoje;
- f) pečovat o plánovité pořádání sjezdů, konferencí a porad pro potřeby technického rozvoje;
- g) pečovat o styky se zahraničím pro potřeby technického rozvoje;

h) udělovat podle směrnic stanovených vládou odměny za výsledky prací vědeckotechnických, normalizačních, dokumentačních a vydavatelských, pokud udělování těchto odměn nebude upraveno jinak.

(3) Ústředí může pověřit ústřední výzkumné ústavy (§ 7) nebo orgány technického rozvoje (§§ 12 a 13), aby plnily některé z jeho úkolů, uvedených v odstavci 1 nebo 2.

(4) Opatření, jimiž Ústředí při plnění svých úkolů zasahuje do působnosti jiných ústředních úřadů, činí Ústředí v dohodě s těmito ústředními úřady.

5. § 2 se označuje jako § 3 a zní:

„§ 3.

(1) V čele Ústředí je předseda, kterého zastupuje náměstek. Předsedu a jeho náměstka ustanovuje a odvolává prezident republiky na návrh vlády.

(2) Předseda Ústředí podléhá ministru-předsedovi státního úřadu plánovacího. Předseda organizuje a řídí práce Ústředí a vědecké rady (odstavec 3).

(3) Jako poradní orgán předsedy Ústředí se zřizuje vědecká rada. Počet jejích členů stanoví a členy jmenuje předseda Ústředí.

6. § 3 se označuje jako § 4 a zní:

„§ 4.

(1) Jako oblastní orgán Ústředí se zřizuje slovenské ústředí výzkumu a technického rozvoje (dále jen „Slovenské ústředí“), jehož prostřednictvím vykonává Ústředí svou působnost na Slovensku.

(2) V čele Slovenského ústředí je předseda, kterého zastupuje náměstek. Předsedu a náměstka ustanovuje a odvolává vláda na návrh ministra-předsedy státního úřadu plánovacího, učiněný po slyšení pověřence-předsedy slovenského plánovacího úřadu a předsedy Ústředí. Předseda Slovenského ústředí podléhá pověřenci-předsedovi slovenského plánovacího úřadu. Předseda organizuje a řídí práce Slovenského ústředí a slovenské vědecké rady (odstavec 3).

(3) Jako poradní orgán předsedy Slovenského ústředí se zřizuje slovenská vědecká rada, kterou tvoří slovenští členové vědecké rady (§ 3 odst. 3).

7. Nadpis oddílu II v části první zní:

„V ý z k u m n é ú s t a v y a v ý z k u m n á p r a c o v i š t ě.“

8. § 4 se označuje jako § 5 a zní:

„§ 5.

Výzkum provádějí výzkumné ústavy a výzkumná pracoviště, uvedené v §§ 7 až 11, a přechodně též dosavadní výzkumné ústavy a výzkumná pracoviště (§ 22 odst. 1).“

9. Za oddíl II části první se vsunuje nový oddíl III tohoto znění:

„Oddíl III.

Orgány a zařízení technického rozvoje.

§ 6.

O technický rozvoj pečují orgány a zařízení technického rozvoje, uvedené v §§ 12 až 14, a přechodně též dosavadní orgány a zařízení technického rozvoje (§ 22).“

10. Nadpis části druhé a jejího nového oddílu I zní:

„Část druhá.

Výzkumné ústavy a výzkumná pracoviště.

Oddíl I.

Ústřední výzkumné ústavy.“

11. § 5 se označuje jako § 7 a doplňuje se novým odstavcem 4 tohoto znění:

„(4) Ministr-předseda státního úřadu plánovacího může vyhláškou v úředním listě zřídit pobočky ústředního výzkumného ústavu mimo jeho sídlo. Pobočka ústředního výzkumného ústavu, zřízená na Slovensku, jest oblastním orgánem tohoto ústavu; zřídí-li se na Slovensku více poboček, určí zároveň ministr-předseda státního úřadu plánovacího, která z nich má povahu oblastního orgánu.“

12. § 6 se označuje jako § 8.

13. Označení části třetí a její nadpis se nahrazují tímto označením a nadpisem:

„Oddíl II.

Ostatní výzkumné ústavy a výzkumná pracoviště.“

14. § 7 se označuje jako § 9 a zní:

„§ 9.

(1) Ministři mohou v dohodě s ministrem financí a předsedou Ústředí zřizovat v oboru své působnosti výzkumné ústavy (ústavy ústředních úřadů).

(2) Ministři mohou v dohodě s předsedou Ústředí zřídit pobočky ústavů ústředních úřadů mimo sídlo těchto ústavů. Pobočka ústavu ústředního úřadu, zřízená na Slovensku, jest jeho oblastním orgánem; zřídí-li se na Slovensku více poboček, určí příslušný ministr v dohodě s předsedou Ústředí, která z nich má povahu oblastního orgánu.

(3) Organizační řady ústavů uvedených v odstavcích 1 a 2 vydávají a působnost ústavů stanoví příslušné ústřední úřady v dohodě s Ústředím.

(4) Ústředí může se souhlasem příslušného ústředního úřadu ukládat jeho ústavům přímo nebo prostřednictvím ústředních výzkumných ústavů zvláštní výzkumné úkoly.“

15. § 8 se označuje jako § 10 a zní:

„§ 10.

(1) Generální ředitelství a orgány, jim obdobné, národní, komunální a jim na rovně postavené podniky, po případě jiné orgány spravující národní majetek, lidová družstva a masové a zájmové organizace pracujícího lidu mohou se souhlasem zúčastněných ministrů, uděleným v dohodě s předsedou Ústředí, zřizovat výzkumné ústavy.

(2) Příslušný ministr stanoví v dohodě s předsedou Ústředí podmínky, za kterých výzkumný ústav plní své úkoly.

(3) Výzkumná pracoviště mohou být zřizována podle směrnic, které vydá Ústředí, v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

(4) Ústředí může se souhlasem příslušného ústředního úřadu ukládat výzkumným ústavům a výzkumným pracovištím zvláštní výzkumné úkoly.“

16. Za § 9, který se označuje jako § 11, se vsunuje nová část třetí tohoto znění:

„Část třetí.

Orgány a zařízení technického rozvoje.

Oddíl I.

Ústřední orgány technického rozvoje.

§ 12.

(1) Za účelem provádění péče o technický rozvoj se zřizují při Ústředí jako ústřední orgány:

- a) úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty,
- b) úřad pro normalisaci,
- c) Československý ústav pro technicko-hospodářskou dokumentaci.

(2) Složení a působnost úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty budou upraveny zvláštními předpisy. Složení a působnost úřadu pro normalisaci upraví vláda nařízením, jímž zároveň určí zejména, co se rozumí normalizační činností, způsob tvoření norem a stanovení jejich závaznosti, jakož i povinnosti úřadů, podniků a orgánů při tvoření norem a při kontrole jejich zavádění a dodržování. Složení a působnost Československého ústavu pro technicko-hospodářskou dokumentaci budou upraveny statutem, který vydá ministr-předseda státního úřadu plánovacího v dohodě se zúčastněnými ministry.

(3) Ústředí zřídí v dohodě s ministerstvy financí a informací a osvěty ústřední orgány pro odbornou činnost vydavatelskou. Předpisy o vydavatelské činnosti zůstávají jinak nedotčeny.

(4) Vláda může nařízením zřizovat další ústřední orgány technického rozvoje a stanovit jejich působnost, pokud k jejich zřízení není třeba zákona.

(5) Ministr-předseda státního úřadu plánovacího může vyhláškou v úředním listě zřídit pobočky ústředního orgánu technického rozvoje mimo jeho sídlo. Pobočka ústředního orgánu technického rozvoje, zřízená na Slovensku, jest oblastním orgánem tohoto ústředního orgánu; zřídí-li se na Slovensku více poboček, určí zároveň ministr-předseda státního úřadu plánovacího, která z nich má povahu oblastního orgánu.

Oddíl II.

Ostatní orgány a zařízení technického rozvoje.

§ 13.

(1) Ministři mohou v dohodě s ministrem financí a předsedou Ústředí zřizovat v oboru své působnosti orgány technického rozvoje (orgány ústředních úřadů).

(2) Ministři mohou v dohodě s předsedou Ústředí zřídit pobočky orgánů ústředních úřadů mimo sídlo těchto orgánů. Pobočka orgánu ústředního úřadu, zřízená na Slovensku, jest jeho oblastním orgánem; zřídí-li se na Slovensku více poboček, určí příslušný ministr v do-

hodě s předsedou Ústředí, která z nich má povahu oblastního orgánu.

(3) Organizační řády orgánů uvedených v odstavcích 1 a 2 vydávají a působnost orgánů stanoví příslušné ústřední úřady v dohodě s Ústředím.

(4) Ústředí může v oblasti technického rozvoje ukládat se souhlasem příslušného ústředního úřadu jeho orgánům přímo nebo prostřednictvím ústředních orgánů technického rozvoje zvláštní úkoly.

§ 14.

(1) Generální ředitelství a orgány jim obdobné, národní, komunální a jim na roveň postavené podniky, po případě jiné orgány spravující národní majetek, lidová družstva a masové a zájmové organizace pracujícího lidu mohou podle směrnic, které vydá Ústředí v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady, zřizovat zařízení technického rozvoje.

(2) Ústředí může v oblasti technického rozvoje ukládat se souhlasem příslušného ústředního úřadu zařízením technického rozvoje zvláštní úkoly.

17. Nadpis části čtvrté zní:

„Přechod práv a závazků.“

18. Označení a nadpisy oddílů I a II části čtvrté a ustanovení § 10 se zrušují.

19. § 11 se označuje jako § 15.

20. § 12 se označuje jako § 16 a zní:

„§ 16.

Všechny výzkumné ústavy a výzkumná pracoviště (§ 5) a orgány a zařízení technického rozvoje (§ 6) jsou povinny podporovat Ústředí při plnění jeho úkolů.“

21. Za § 12, nově označený jako § 16, se vsunuje nový § 17 tohoto znění:

„§ 17.

Ústředí činí v oboru své působnosti opatření všeobecné povahy vyhláškou v úředním listě.“

22. § 13 se označuje jako § 18 a zní:

„§ 18.

(1) Ústředí může uveřejňovat údaje a zprávy získané od výzkumných ústavů nebo

výzkumných pracovišť (§ 5) jen se souhlasem orgánů spravujících tyto ústavy nebo pracoviště.

(2) Při uveřejňování údajů a zpráv je Ústředí povinno dbát, aby nebyly dotčeny hospodářské nebo veřejné zájmy.

(3) Neuveřejněné údaje nebo zprávy smějí být dány k nahlédnutí jen úřadům, ústavům a orgánům jmenovaným v §§ 1 a 4 až 6.

(4) Každý, jehož prostřednictvím se údaje a zprávy sbírají, zpracovávají nebo uveřejňují, je povinen o všech věcech, o nichž se při tom doví, zachovávat mlčenlivost.

(5) V případech uvedených v odstavcích 2 a 3 si vyžádá Ústředí souhlas ministerstva národní bezpečnosti, je-li obava, že by bylo dotčeno státní, hospodářské nebo služební tajemství; ministerstvo národní bezpečnosti rozhoduje v dohodě s ministerstvem národní obrany, pokud jde o údaje a zprávy důležité pro obranu státu.

(6) Ustanovení odstavců 2 až 5 platí obdobně i o údajích a zprávách, získaných od orgánů a zařízení technického rozvoje (§ 6).“

23. § 14 se označuje jako § 19.

24. § 15 se označuje jako § 20 a zní:

„§ 20.

(1) Ustanovení § 9 zákona č. 249/1948 Sb., o zestátnění ústavů zemědělského a lesnického výzkumnictví a o jejich organizaci a správě, se zrušuje.

(2) Dnem, který určí vláda nařízením (§ 12 odst. 2), se zrušuje zákon č. 84/1948 Sb., o závaznosti hospodářských a technických norem.

(3) Zrušuje se platnost, po případě použitelnost všech jiných ustanovení, která odporují ustanovením tohoto zákona.“

25. § 16 se označuje jako § 21 a zní:

„§ 21.

(1) Tento zákon se nevztahuje na výzkum vojenské správy a její ústavy a na právní dokumentační činnost prováděnou ministerstvem pro sjednocení zákonů.

(2) Součinnost ve věcech výzkumnictví a technického rozvoje mezi vojenskou správou

a Ústředím, jakož i mezi jednotlivými výzkumnými ústavami a výzkumnými pracovišti vojenské správy a výzkumnými ústavami a výzkumnými pracovišti podle tohoto zákona, bude upravena směrnicemi, které vydá Ústředí v dohodě s ministerstvem národní obrany a ostatními zúčastněnými ústředními úřady.

(3) Směrnicemi podle odstavce 2 bude též stanoveno, jaká opatření mají být v Ústředí a v jednotlivých výzkumných ústavech a výzkumných pracovištích a v orgánech a zařízeních technického rozvoje podle tohoto zákona provedena v zájmu obrany státu.“

26. § 17 se označuje jako § 22 a zní:

„§ 22.

(1) Dokud nebudou učiněna jiná opatření podle tohoto zákona, zůstává činnost dosavadních výzkumných ústavů a výzkumných pracovišť a orgánů a zařízení technického rozvoje nedotčena.

(2) Dokud nebudou vydány zvláštní předpisy o složení a působnosti úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty [§ 12 odst. 1 písm. a)], vykonává patentní úřad v Praze svou působnost podle dosavadních předpisů.“

27. § 18 se označuje jako § 23.

Čl. II.

Ministr-předseda státního úřadu plánovacího upraví a ve Sbírce zákonů vyhlásí znění zákona č. 261/1949 Sb., jak vyplývá ze změn provedených tímto zákonem.

Čl. III.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr-předseda státního úřadu plánovacího v dohodě s ministrem financí a ostatními zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Dolanský v. r.

186.

**Vyhláška ministra-předsedy
státního úřadu plánovacího
ze dne 28. prosince 1950,**

kteřou se vyhlašuje úplné znění zákona
o organizaci výzkumnictví a technického
rozvoje.

Ministr-předseda státního úřadu plánovacího vyhlašuje podle čl. II zákona č. 185/1950 Sb., jímž se mění a doplňuje zákon č. 261/1949 Sb., o organizaci výzkumnictví a dokumentační služby, v příloze úplné znění zákona č. 261/1949 Sb., jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 185/1950 Sb.

Dr. Dolanský v. r.

Příloha k vyhlášce č. 186/1950 Sb.

Zákon

ze dne 7. prosince 1949, č. 261 Sb.,
o organizaci výzkumnictví a technického
rozvoje, ve znění zákona ze dne 20. pro-
since 1950, č. 185 Sb.

Národní shromáždění republiky Českoslo-
venské usneslo se na tomto zákoně:

Část první.

Výzkumnictví a technický rozvoj.

Oddíl I.

**Ústředí výzkumu a technického
rozvoje.**

§ 1.

(1) K vybudování jednotné organizace výzkumnictví a technického rozvoje a k jejich plánovitému řízení se jako ústřední úřad zřizuje ústředí výzkumu a technického rozvoje (dále jen „Ústředí“).

(2) Výzkumnictvím podle tohoto zákona se rozumí soustavné vědecké bádání, které vytváří a shromažďuje vědecké poznatky a zkoumá možnost jejich využití pro rozvoj a

zabezpečení hospodářství celku a zvýšení úrovně lidu.

(3) Technickým rozvojem podle tohoto zákona se rozumějí práce vědecko-technické (práce vývojové, vynálezy, zlepšovací návrhy, zavádění nových výrobků a nových výrobních metod a procesů), normalisace, zkušebnictví, technická kontrola, dokumentace a odborná činnost vydavatelská.

§ 2.

(1) V oblasti výzkumnictví náleží Ústředí zejména:

- a) připravovat v rámci jednotného hospodářského plánu návrh plánů výzkumných prací;
- b) sledovat výzkumnou činnost ve výzkumných ústavech a výzkumných pracovištích (§ 5) a pečovat o koordinaci a rozvoj vědecké práce v nich;
- c) určovat podle potřeb jednotného hospodářského plánu v rámci plánů výzkumných prací základní výzkumné úkoly a pečovat o jejich řešení;
- d) dbát o využití výsledků výzkumu v praxi;
- e) provádět plánovitou výchovu výzkumnických pracovníků a spolupůsobit při jejich zařazování do výzkumných ústavů a výzkumných pracovišť;
- f) dbát o věcné vybavení, účelné rozmístění a využití výzkumných ústavů a výzkumných pracovišť;
- g) pečovat o plánovité pořádání vědeckých sjezdů, konferencí a porad pro potřeby výzkumnictví;
- h) pečovat o styky se zahraničím pro potřeby výzkumnictví;
- ch) udělovat odměny za výsledky výzkumné práce podle směrnic stanovených vládou, po případě navrhopvat příslušným institucím udělení takových odměn nebo se vyjadřovat k návrhům na jejich udělení.

(2) V oblasti technického rozvoje náleží Ústředí zejména:

- a) připravovat v rámci jednotného hospodářského plánu návrh plánů technického rozvoje a plánu realizace výsledků vědecko-technické činnosti;
- b) sledovat vědecko-technickou, normalizační, dokumentační a vydavatelskou činnost orgánů a zařízení technického rozvoje (§ 6);

- c) dbát o rozšíření a využití výsledků vědeckotechnických, normalizačních a dokumentačních prací v praxi;
- d) pečovat o plánovitou výchovu vědeckotechnických a dokumentačních pracovníků a spolupůsobit při jejich zařazování do orgánů a zařízení technického rozvoje;
- e) dbát o plánovité vybavení a využití orgánů a zařízení technického rozvoje;
- f) pečovat o plánovité pořádání sjezdů, konferencí a porad pro potřeby technického rozvoje;
- g) pečovat o styky se zahraničím pro potřeby technického rozvoje;
- h) udělovat podle směrnic stanovených vládou odměny za výsledky prací vědeckotechnických, normalizačních, dokumentačních a vydavatelských, pokud udělování těchto odměn nebude upraveno jinak.

(3) Ústředí může pověřit ústřední výzkumné ústavy (§ 7) nebo orgány technického rozvoje (§§ 12 a 13), aby plnily některé z jeho úkolů, uvedených v odstavci 1 nebo 2.

(4) Opatření, jimiž Ústředí při plnění svých úkolů zasahuje do působnosti jiných ústředních úřadů, činí Ústředí v dohodě s těmito ústředními úřady.

§ 3.

(1) V čele Ústředí je předseda, kterého zastupuje náměstek. Předsedu a jeho náměstka ustanovuje a odvolává prezident republiky na návrh vlády.

(2) Předseda Ústředí podléhá ministru-předsedovi státního úřadu plánovacího. Předseda organizuje a řídí práce Ústředí a vědecké rady (odstavec 3).

(3) Jako poradní orgán předsedy Ústředí se zřizuje vědecká rada. Počet jejích členů stanoví a členy jmenuje předseda Ústředí.

§ 4.

(1) Jako oblastní orgán Ústředí se zřizuje slovenské ústředí výzkumu a technického rozvoje (dále jen „Slovenské ústředí“), jehož prostřednictvím vykonává Ústředí svou působnost na Slovensku.

(2) V čele Slovenského ústředí je předseda, kterého zastupuje náměstek. Předsedu a náměstka ustanovuje a odvolává vláda na

návrh ministra-předsedy státního úřadu plánovacího, učiněný po slyšení pověřence-předsedy slovenského plánovacího úřadu a předsedy Ústředí. Předseda Slovenského ústředí podléhá pověřenci-předsedovi slovenského plánovacího úřadu. Předseda organizuje a řídí práce Slovenského ústředí a slovenské vědecké rady (odstavec 3).

(3) Jako poradní orgán předsedy Slovenského ústředí se zřizuje slovenská vědecká rada, kterou tvoří slovenští členové vědecké rady (§ 3 odst. 3).

Oddíl II.

V ý z k u m n é ú s t a v y a v ý z k u m n á p r a c o v i š t ě.

§ 5.

Výzkum provádějí výzkumné ústavy a výzkumná pracoviště, uvedené v §§ 7 až 11, a přechodně též dosavadní výzkumné ústavy a výzkumná pracoviště (§ 22 odst. 1).

Oddíl III.

Orgány a zařízení technického rozvoje.

§ 6.

O technický rozvoj pečují orgány a zařízení technického rozvoje, uvedené v §§ 12 až 14, a přechodně též dosavadní orgány a zařízení technického rozvoje (§ 22).

Část druhá.

V ý z k u m n é ú s t a v y a v ý z k u m n á p r a c o v i š t ě.

Oddíl I.

Ú s t ř e d n í v ý z k u m n é ú s t a v y.

§ 7.

(1) Za účelem soustředění a racionalisace výzkumnictví v jednom nebo několika příbuzných výzkumnických oborech, po případě provádění zvláště nákladného nebo dlouhodobého výzkumu širšího významu, zřídí vláda nařízením ústřední výzkumné ústavy, a to po případě z některých dosavadních ústavů.

(2) Do působnosti ústředních výzkumných ústavů náleží zejména:

- a) provádět výzkum v oboru, pro který jsou zřízeny, zejména pokud jde o základní výzkumné úkoly;

b) plnit ve svém oboru jiné úkoly, které jim uloží Ústředí v rámci své působnosti.

(3) Ústřední výzkumné ústavy jsou podřízeny Ústředí, pokud vládní nařízení, jímž byl ústav zřízen (odstavec 1), nestanoví jinak.

(4) Ministr-předseda státního úřadu plánovacího může vyhláškou v úředním listě zřídit pobočky ústředního výzkumného ústavu mimo jeho sídlo. Pobočka ústředního výzkumného ústavu, zřízená na Slovensku, jest oblastním orgánem tohoto ústavu; zřídí-li se na Slovensku více poboček, určí zároveň ministr-předseda státního úřadu plánovacího, která z nich má povahu oblastního orgánu.

§ 8.

Ústředí může se souhlasem ministra-předsedy státního úřadu plánovacího a příslušného ministra pověřit ústavy, uvedené v §§ 9 až 11, po případě jiné výzkumné ústavy, prováděním úkolů ústředních výzkumných ústavů.

Oddíl II.

Ostatní výzkumné ústavy a výzkumná pracoviště.

§ 9.

(1) Ministři mohou v dohodě s ministrem financí a předsedou Ústředí zřizovat v oboru své působnosti výzkumné ústavy (ústavy ústředních úřadů).

(2) Ministři mohou v dohodě s předsedou Ústředí zřídit pobočky ústavů ústředních úřadů mimo sídlo těchto ústavů. Pobočka ústavu ústředního úřadu, zřízená na Slovensku, jest jeho oblastním orgánem; zřídí-li se na Slovensku více poboček, určí příslušný ministr v dohodě s předsedou Ústředí, která z nich má povahu oblastního orgánu.

(3) Organizační řády ústavů uvedených v odstavcích 1 a 2 vydávají a působnost ústavů stanoví příslušné ústřední úřady v dohodě s Ústředím.

(4) Ústředí může se souhlasem příslušného ústředního úřadu ukládat jeho ústavům přímo nebo prostřednictvím ústředních výzkumných ústavů zvláštní výzkumné úkoly.

§ 10.

(1) Generální ředitelství a orgány jim obdobné, národní, komunální a jim na roven postavené podniky, po případě jiné orgány

spravující národní majetek, lidová družstva a masové a zájmové orgány a pracovníci lidu mohou se souhlasem zúčastněných ministrů, uděleným v dohodě s předsedou Ústředí, zřizovat výzkumné ústavy.

(2) Příslušný ministr stanoví v dohodě s předsedou Ústředí podmínky, za kterých výzkumný ústav plní své úkoly.

(3) Výzkumná pracoviště mohou být zřizována podle směrnic, které vydá Ústředí v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

(4) Ústředí může se souhlasem příslušného ústředního úřadu ukládat výzkumným ústavům a výzkumným pracovištím zvláštní výzkumné úkoly.

§ 11.

(1) Ústavy vysokých škol, které slouží převážně výzkumným účelům, se zřizují podle § 9 odst. 1.

(2) Ústavy vysokých škol, které slouží převážně vyučovacím, vedle toho však též výzkumným účelům, zřizuje ministr školství, věd a umění po vyjádření Ústředí a v dohodě s ministrem financí a ostatními příslušnými ministry.

(3) Ustanovení § 9 odst. 4 platí zde přiměřeně.

Část třetí.

Orgány a zařízení technického rozvoje.

Oddíl I.

Ústřední orgány technického rozvoje.

§ 12.

(1) Za účelem provádění péče o technický rozvoj se zřizují při Ústředí jako ústřední orgány:

- a) úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty,
- b) úřad pro normalisaci,
- c) Československý ústav pro technicko-hospodářskou dokumentaci.

(2) Složení a působnost úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty budou upraveny zvláštními předpisy. Složení a působnost úřadu pro normalisaci upraví vláda nařízením, jímž zároveň určí zejména, co se rozumí normalizační činností, způsob tvoření norem a stanovení jejich závaznosti, jakož i povinnosti úřadů, podniků a orgánů při tvoření norem a při kontrole jejich zavádění a dodržo-

vánf. Složení a působnost Československého ústavu pro technicko-hospodářskou dokumentaci budou upraveny statutem, který vydá ministr-předseda státního úřadu plánovacího v dohodě se zúčastněnými ministry.

(3) Ústředí zřídí v dohodě s ministerstvy financí a informací a osvěty ústřední orgány pro odbornou činnost vydavatelskou. Předpisy o vydavatelské činnosti zůstávají jinak nedotčeny.

(4) Vláda může nařízením zřizovat další ústřední orgány technického rozvoje a stanovit jejich působnost, pokud k jejich zřízení není třeba zákona.

(5) Ministr-předseda státního úřadu plánovacího může vyhláškou v úředním listě zřídit pobočky ústředního orgánu technického rozvoje mimo jeho sídlo. Pobočka ústředního orgánu technického rozvoje, zřízená na Slovensku, jest oblastním orgánem tohoto ústředního orgánu; zřídí-li se na Slovensku více poboček, určí zároveň ministr-předseda státního úřadu plánovacího, která z nich má povahu oblastního orgánu.

Oddíl II.

Ostatní orgány a zařízení technického rozvoje.

§ 13.

(1) Ministři mohou v dohodě s ministrem financí a předsedou Ústředí zřizovat v oboru své působnosti orgány technického rozvoje (orgány ústředních úřadů).

(2) Ministři mohou v dohodě s předsedou Ústředí zřídit pobočky orgánů ústředních úřadů mimo sídlo těchto orgánů. Pobočka orgánu ústředního úřadu, zřízená na Slovensku, jest jeho oblastním orgánem; zřídí-li se na Slovensku více poboček, určí příslušný ministr v dohodě s předsedou Ústředí, která z nich má povahu oblastního orgánu.

(3) Organizační řády orgánů uvedených v odstavcích 1 a 2 vydávají a působnost orgánů stanoví příslušné ústřední úřady v dohodě s Ústředím.

(4) Ústředí může v oblasti technického rozvoje ukládat se souhlasem příslušného ústředního úřadu jeho orgánům přímo nebo prostřednictvím ústředních orgánů technického rozvoje zvláštní úkoly.

§ 14.

(1) Generální ředitelství a orgány jim obdobné, národní, komunální a jim na roveň postavené podniky, po případě jiné orgány spravující národní majetek, lidová družstva a masové a zájmové organizace pracujícího lidu mohou podle směrnic, které vydá Ústředí v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady, zřizovat zařízení technického rozvoje.

(2) Ústředí může v oblasti technického rozvoje ukládat se souhlasem příslušného ústředního úřadu zařízením technického rozvoje zvláštní úkoly.

Část čtvrtá.

Přechod práv a závazků.

§ 15.

Dnem, který určí ministerstvo výživy vyhláškou v úředním listě, zaniká Svaz pro výzkumnictví v průmyslu výživy. Tímto dnem přecházejí jeho veškerá práva a závazky na stát.

Část pátá.

Všeobecná ustanovení.

§ 16.

Všechny výzkumné ústavy a výzkumná pracoviště (§ 5) a orgány a zařízení technického rozvoje (§ 6) jsou povinny podporovat Ústředí při plnění jeho úkolů.

§ 17.

Ústředí činí v oboru své působnosti opatření všeobecné povahy vyhláškou v úředním listě.

§ 18.

(1) Ústředí může uveřejňovat údaje a zprávy získané od výzkumných ústavů nebo výzkumných pracovišť (§ 5) jen se souhlasem orgánů spravujících tyto ústavy nebo pracoviště.

(2) Při uveřejňování údajů a zpráv je Ústředí povinno dbát, aby nebyly dotčeny hospodářské nebo veřejné zájmy.

(3) Neuveřejněné údaje nebo zprávy smějí být dány k nahlédnutí jen úřadům, ústavům a orgánům jmenovaným v §§ 1 a 4 až 6.

(4) Každý, jehož prostřednictvím se údaje a zprávy sbírají, zpracovávají nebo uveřej-

ňují, je povinen o všech věcech, o nichž se přitom doví, zachovávat mlčenlivost.

(5) V případech uvedených v odstavcích 2 a 3 si vyžádá Ústředí souhlas ministerstva národní bezpečnosti, je-li obava, že by bylo dotčeno státní, hospodářské nebo služební tajemství; ministerstvo národní bezpečnosti rozhoduje v dohodě s ministerstvem národní obrany, pokud jde o údaje a zprávy důležité pro obranu státu.

(6) Ustanovení odstavců 2 až 5 platí obdobně i o údajích a zprávách, získaných od orgánů a zařízení technického rozvoje (§ 6).

Část šestá.

Přechodná a závěrečná ustanovení.

§ 19.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením rušila nebo začleňovala státní výzkumné ústavy a stanovila jejich působnost i v těch případech, kdy ústavy byly zřízeny zákonem.

§ 20.

(1) Ustanovení § 9 zákona č. 249/1948 Sb., o zestátnění ústavů zemědělského a lesnického výzkumnictví a o jejich organizaci a správě, se zrušuje.

(2) Dnem, který určí vláda nařízením (§ 12 odst. 2), se zrušuje zákon č. 84/1948 Sb., o závaznosti hospodářských a technických norem.

(3) Zrušuje se platnost, po případě použitelnost všech jiných ustanovení, která odporují ustanovením tohoto zákona.

§ 21.

(1) Tento zákon se nevztahuje na výzkum vojenské správy a její ústavy a na právní dokumentační činnost prováděnou ministerstvem pro sjednocení zákonů.

(2) Součinnost ve věcech výzkumnictví a technického rozvoje mezi vojenskou správou a Ústředím, jakož i mezi jednotlivými výzkumnými ústavami a výzkumnými pracovišti vojenské správy a výzkumnými ústavami a výzkumnými pracovišti podle tohoto zákona, bude upravena směrnicemi, které vydá Ústředí v dohodě s ministerstvem národní obrany a ostatními zúčastněnými ústředními úřady.

(3) Směrnicemi podle odstavce 2 bude též stanoveno, jaká opatření mají být v Ústředí a v jednotlivých výzkumných ústavách a výzkumných pracovištích a v orgánech a zařízeních technického rozvoje podle tohoto zákona provedena v zájmu obrany státu.

§ 22.

(1) Dokud nebudou učiněna jiná opatření podle tohoto zákona, zůstává činnost dosavadních výzkumných ústavů a výzkumných pracovišť a orgánů a zařízení technického rozvoje nedotčena.

(2) Dokud nebudou vydány zvláštní předpisy o složení a působnosti úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty [§ 12 odst. 1 písm. a)], vykonává patentní úřad v Praze svou působnost podle dosavadních předpisů.

§ 23.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení;*) provede jej ministr-předseda státního úřadu plánovacího v dohodě s ministrem financí a ostatními zúčastněnými členy vlády.

*) Poznámka: Zákon č. 261/1949 Sb. ve znění zákona č. 185/1950 Sb. nabývá účinnosti dnem 28. prosince 1950.

187.

Zákon

ze dne 21. prosince 1950
o zdokonalení živočišné výroby.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Úvodní ustanovení.

§ 1.

(1) Účelem tohoto zákona je pomoci jednotným zemědělským družstvům a malým a středním rolníkům ke zvýšení výnosu a výrobnosti práce v živočišné výrobě a tím zajistit další zlepšení výživy československého lidu, zejména péči o zvyšování užitkovosti a zdokonalení plemenitby hospodářských zvířat a péči o ochranu zdraví zvířat.

(2) Národní výbory budou v součinnosti s československými státními statky, národním podnikem, s Ústředím pro hospodaření se zemědělskými výrobky, s Jednotnými svazy zemědělců a s ostatními masovými organizacemi pomáhat jednotným zemědělským družstvům a malým a středním rolníkům při plnění úkolů vyplývajících z tohoto zákona.

Oddíl I.

Zjišťování a zvyšování užitkovosti hospodářských zvířat a jejich plemenné hodnoty.

§ 2.

(1) Chovatelé hospodářských zvířat vedou podle pokynů a za pomoci místních národních výborů a jejich pomocníků (místních zootechniků) základní záznamy. Chovatelé zapisují v těchto záznamech skutečnosti rozhodné pro chov hospodářských zvířat a podávají o nich hlášení místnímu národnímu výboru.

(2) Okresní národní výbor rozřídí podle hlášení (odstavec 1) hospodářská zvířata na zvířata s vyšší a s nižší užitkovostí. U zvířat s nižší užitkovostí může nařídít postupné vyřazování z chovu.

§ 3.

(1) Okresní národní výbory soustavně sledují a zjišťují užitkovost hospodářských zvířat vykazujících vyšší užitkovost, jakož i další skutečnosti rozhodné pro posouzení jejich plemenné hodnoty. Podle výsledků tohoto zjišťování se hodnotná zvířata zapisují do krajských plemenných knih. Vynikající plemeničí a plemenice se zapisují po zvláštní klasifikaci do státních plemenných knih.

(2) Podle zápisu v plemenných knihách vydávají krajské národní výbory potvrzení o původu.

(3) Chovatelé hospodářských zvířat jsou povinni dovolit osobám pověřeným zjišťováním užitkovosti hospodářských zvířat a skutečností rozhodných pro posouzení jejich plemenné hodnoty vstup do stájí a jiných zařízení pro chov a pomáhat jim při plnění jejich úkolů.

Oddíl II.

Plemenitba hospodářských zvířat.

§ 4.

(1) Hřebců, býků, kanců, beranů a kozlů (dále jen „plemeničí“) lze používat k plemenitbě jen tehdy, je-li pro ně uděleno povolení k připouštění (při umělém ošemeňování: povolení k inseminaci).

Povolení může být uděleno jen pro plemeníka vybraného; udělené povolení může být měněno nebo zrušeno.

(2) Okresní národní výbor může nařídít kastraci plemeníků, kteří nebyli vybráni nebo pro které povolení k připouštění (k inseminaci) nebylo vydáno nebo bylo zrušeno.

§ 5.

(1) Výběry plemeníků provádí a povolení k připouštění (k inseminaci) udílí, mění a ruší ústřední výběrová komise, která se zřizuje při ministerstvu zemědělství, oblastní výběrová komise, která se zřizuje při pověřenectvu zemědělství, a okresní národní výbory zvláštními komisemi (dále jen „okresní výběrové komise“).

(2) Podrobnější předpisy o organizaci a působnosti výběrových komisí vydá vláda nařízením.

§ 6.

Československé státní statky, národní podnik, zřídí potřebný počet stanic pro umělé ošemeňování hospodářských zvířat.

§ 7.

(1) Plemenné hřebce pro státní ústavy pro chov koní opatřuje ministerstvo zemědělství. Plemeníky pro inseminační stanice opatřují československé státní statky, národní podnik; ostatní plemeníky opatřují okresní národní výbory.

(2) K plemenitbě lze používat jen plemeníky opatřené podle odstavce 1; ústřední (oblastní) výběrová komise může povolit výjimky.

§ 8.

Jednotná zemědělská družstva, po případě místní národní výbory, jimž byli plemeničí přiděleni, opatří pro ně účelné a zdravé ustájení, krmivo a řádné ošetření. Blížší stanoví ošetrovatelský řád. Místní národní výbor může tuto povinnost splnit umístěním plemeníka u svědomitého chovatele na základě smlouvy.

§ 9.

Ministerstvo zemědělství může — nebo podle jeho směrnic národní výbory — za pomoci československých státních statků, národního podniku, a Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky řídit výkup, příděl, přesun a výměnu hospodářských zvířat.

§ 10.

(1) Pomocnými orgány místních národních výborů při provádění tohoto zákona jsou místní zootechnici, kteří jsou vybíráni ze zkušených zemědělců.

(2) V obcích, v nichž není ustanoven místní zootechnik, plní jeho úkoly místní agronom.

§ 11

(1) Za zápis hodnotného hospodářského zvířete do krajské plemenné knihy, za vydání potvrzení o původu a za základní výběr plemenníka se vybírají poplatky. Za vydání potvrzení o původu se vedle tohoto poplatku nevybírají jiné dávky.

(2) K úhradě nákladů na opatření, ustájení, ošetřování a krmení plemeníků se vybírají chovatelské příspěvky od chovatelů plemenic, s výjimkou plemenic uměle osemeňovaných a plemenic zapouštěných plemeníky vlastními (§ 7 odst. 2). Chovatelský příspěvek může být vybírán i k částečné úhradě nákladů spojených s prováděním ustanovení § 3.

(3) Příspěvky budou upravovány u jednotlivých druhů zvířat zásadně jednotně pro celý stát, avšak pro jednotná zemědělská družstva a malé a střední rolníky v místech chovatelsky méně vyspělých mohou být stanoveny nižšími sazbami.

(4) Poplatky podle odstavce 1 jsou všeobecným příjmem státní pokladny; chovatelské příspěvky jsou rozpočtním příjmem místního národního výboru.

Oddíl III.

Veterinární činnost.

§ 12.

(1) Provádění veterinární činnosti včetně pomocné služby veterinární, zejména zvěrokleštičství a pohodnictví (dále jen „veterinární činnost“), přísluší státu, který ji vykonává zásadně národními výbory.

(2) Provozování veterinární činnosti soukromé se zakazuje.

(3) Veterinární činnost patří do oboru působnosti ministerstva zemědělství, vyjma zdravotní a technickou kontrolu potravin živočišného původu a ochranu zdraví lidí před nemocemi, jež jsou přenosné se zvířat na lidi.

(4) Úkolem této veterinární činnosti (odstavec 3) je odstraňovat příčiny nálezů a jiných nemocí zvířat, zejména zlepšováním jejich ži-

votních podmínek a prostředí, provádět pravidelné zdravotní prohlídky, léčit nákazy a jiné nemoci zvířat a odstraňovat jejich škodlivé následky, aby tak byla zajištěna i hodnota a zdravotní nezávadnost surovin živočišného původu.

§ 13.

(1) K usnadnění výkonu veterinární činnosti dělí se okresy na veterinární obvody, v nichž veterinární činnost obstarávají obvodní veterináři za pomoci přidělených obvodních veterinárních pracovníků.

(2) V jednotlivých obcích spolupůsobí při výkonu veterinární činnosti místní zootechnici ve funkci místních veterinárních pomocníků.

(3) Obvodní veterináři, obvodní veterinární pracovníci a místní veterinární pomocníci nesmějí bez závažných důvodů odmítnout poskytnutí první pomoci zvířatům.

(4) Chovatelé zvířat jsou povinni dovolit osobám pověřeným zdravotní péčí o hospodářská zvířata vstup do stájí a jiných zařízení pro chov a pomáhat těmto osobám při plnění jejich úkolů.

§ 14.

V rámci nové organizace veterinární činnosti se zřídí síť veterinárních ústavů a zařízení. Organizace provozu veterinárních ústavů a zařízení a dozor nad nimi přísluší do oboru působnosti ministerstva zemědělství.

Oddíl IV.

Nákazy a jiné nemoci.

§ 15.

(1) Nákazy a jiné nemoci zvířat musí být vyšetřovány, nemocná zvířata léčena a příčiny nálezů a jiných nemocí odstraňovány.

(2) Orgány pověřené prohlídkou masa jsou povinny soustavně sledovat zdravotní stav poražených zvířat, aby tak byla odhalována místa vzniku nálezů a jiných nemocí a tím i zajištěno provádění ustanovení odstavce 1.

Oddíl V.

Náhrady za veterinární ošetřování a úkony.

§ 16.

(1) Za ošetření a úkony ve veterinárních ústavech a zařízeních se vybírají náhrady, které plynou do státní pokladny. Jde-li o ústav nebo zařízení ve správě národních výborů, rozpočtují národní výbory tyto náhrady jako příjem ústavu nebo zařízení.

(2) Za úkony veterinářů, obvodních veterinárních pracovníků a orgánů pomocných veterinárních služeb, dále za vydání nebo prodloužení platnosti průvodního nebo zdravotního listu zvířat a za vydání veterinárního osvědčení se vybírají poplatky, které plynou do státní pokladny.

(3) Za vydání nebo prodloužení platnosti průvodního nebo zdravotního listu zvířat a za vydání veterinárního osvědčení se vedle poplatků uvedených v odstavci 2 nevybírají žádné jiné dávky.

(4) K úhradě nákladů vzniklých státní správě neškodným odstraňováním uhynulých zvířat a látek živočišného původu může být vybrán příspěvek, který rozpočtují příslušné národní výbory.

Oddíl VI.

Ustanovení přechodná.

§ 17.

Hospodářská zvířata zapsaná v dosavadních plemenných knihách se považují za zapsaná podle tohoto zákona. Dosavadní plemenné knihy se stávají součástí plemenných knih podle tohoto zákona.

§ 18.

Vlastníci dosavadních uznaných plemenů určených pro inseminační stanice jsou povinni je prodati Československým státním statkům, národnímu podniku, po případě jednotným zemědělským družstvům, které označí okresní národní výbor. Jiné zcizení, po případě zabítí, takových plemenů bez souhlasu okresního národního výboru není dovoleno.

Oddíl VII.

Ustanovení prováděcí.

§ 19.

(1) Ministerstvo zemědělství stanoví vyhláškou v úředním listě:

- a) podrobnější předpisy k provedení ustanovení oddílů I a II, zejména na které druhy hospodářských zvířat se zmíněná ustanovení vztahují,
- b) předpisy o vykonnostních zkouškách koní a podmínky pro zápis klisen do krajských plemenných knih,
- c) v dohodě s ministerstvem financí výši a způsob vybírání skočného u hřebců, skočného u plemenů používaných podle § 7 odst. 2 a úplat za umělé osemenování,

- d) podrobnější předpisy o podmínkách pro výběr plemenů, o vydání povolení k připouštění (k inseminaci), jeho změně a zrušení, jakož i podrobnější předpisy o opatrování plemenů a o jejich přidělování,
- e) provozní řád stanic pro umělé osemenování hospodářských zvířat, podmínky pro umělé osemenování hospodářských zvířat a používání plemenů a v dohodě s ministerstvy vnitra a financí ošetřovatelský řád pro plemény,
- f) chovné oblasti jednotlivých plemen hospodářských zvířat, dále, která plemena se v těchto oblastech smějí chovat, a případné výjimky pro Československé státní statky, národní podnik,
- g) v dohodě s ministerstvy vnitra a financí podrobnější předpisy o místních zootechnických, zejména o jejich ukolech a o uhrazování jejich hotových výloh,
- h) v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady předpisy k provedení ustanovení oddílu III, jakož i případné výjimky z ustanovení o provádění veterinární činnosti pro Československé státní statky, národní podnik,
- i) podrobnější předpisy k provedení ustanovení oddílu IV, zejména o tom, které druhy zvířat podléhají pravidelným zdravotním prohlídkám a které nákazy nebo jiné nemoci nebo okolnosti vzbuzující podezření z nich musí být hlášeny; pokud jde o ustanovení § 15 odst. 2, učiní tak ministerstvo zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady,
- j) v dohodě s ministerstvy vnitra a financí, ve kterých případech a v jaké výši se náhrady podle § 16 odst. 1 vybírají, a podrobné předpisy o nich.

(2) Ministerstvo zemědělství může stanovit vyhláškou v úředním listě:

- a) jaké vlastnosti musí mít plemence, zejména jaké stáří, jaký zdravotní stav a stupeň tělesného vývinu, aby směla být zapuštěna, po případě za jakých podmínek smí být zapuštěna nebo uměle osemeněna, dále výběry a evidenci plemenic, vydávání povolení k zapuštění plemenic, po případě k jejich umělému osemenování, a zákaz jejich zapouštění, po případě umělého osemenování,
- b) na které jiné než v § 4 odst. 1 uvedené druhy zvířat se ustanovení oddílu II přiměřeně vztahují,
- c) v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady, která opatření musí být učiněna na ochranu proti možnému ohrožení zdraví zvířat, ja-

kož i k zábraně nákaz a jiných nemocí zvířat a k jejich vyšetření a léčení, a v kterých případech lze uložit izolaci osob nebo jiné omezení v osobním styku anebo usmrcení zvířat.

§ 20.

Ministerstvo financí stanoví vyhláškou v úředním listě:

- a) v dohodě s ministerstvem zemědělství výši poplatků podle § 11 odst. 1 a v kterých případech a v jaké výši se vybírají poplatky podle § 16 odst. 2,
- b) v dohodě s ministerstvy zemědělství a vnitra výši chovatelských příspěvků podle § 11 odst. 2 a příspěvků podle § 16 odst. 4 a vydá o nich zároveň podrobné předpisy.

Oddíl VIII.

Ustanovení závěrečná.

§ 21.

(1) Nákazová pokladna, zřízená vládním nařízením č. 262/1943 Sb., o odškodněních a podporách při nákazách a hromadných onemocněních zvířat, a Fond pro tlumení nákaz, zřízený zákonem č. 100/1943 Sl. z., o tlumení zvířecích nákaz, se zrušují. Jejich práva a závazky přecházejí na stát. Ministerstvo zemědělství provede jejich likvidaci.

(2) Okresní národní výbor může přiznat postiženému na jeho žádost podporu ze státních prostředků k úhradě nebo zmírnění škod, vzniklých ztrátou zvířete způsobenou nákazou nebo usmrcením zvířete na úřední příkaz, a to podle směrnic ministerstva zemědělství vydaných v dohodě s ministerstvem financí.

§ 22.

Zvěrolékařské komory zřízené zákonem č. 133/1920 Sb., jímž se zřizují zvěrolékařské komory, ve znění vládního nařízení č. 33/1944 Sb., a zákonem č. 132/1939 Sl. z., o zvěrolékařské komoře, se zrušují. Jejich práva a závazky přecházejí na stát. Ministerstvo zemědělství provede jejich likvidaci a odvede jejich jmění státní pokladně.

§ 23.

(1) Ministerstvo zemědělství stanoví v dohodě s ministerstvy zdravotnictví a školství, věd a umění výjimky z ustanovení oddílů III až V, pokud jde o zvířata, jež vysoké školy veterinární nebo státní vědecké ústavy mají u sebe, třeba jen v ošetřování.

(2) Vzájemný vztah mezi vojenskou a civilní správou při provádění tohoto zákona upraví ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem národní obrany.

§ 24.

(1) Vyrábět, dovážet a do oběhu uvádět sílicí prostředky pro zvířata je dovoleno pouze se souhlasem ministerstva zemědělství.

(2) Ustanovení § 17 zákona č. 271/1949 Sb., o výrobě a distribuci léčiv, zůstávají nedotčena.

§ 25.

(1) Dnem, kdy tento zákon nabude účinnosti, zrušují se předpisy, které odporují jeho ustanovením.

(2) Zrušují se zejména:

1. zákon č. 177/1909 ř. z., o zamezení a potlačení nákaz zvířat, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, a nařízení č. 178/1909 ř. z., jímž byla vydána prováděcí ustanovení k zákonu č. 177/1909 ř. z., ve znění předpisů je menících a doplňujících,
2. zákon č. 169/1924 Sb., o plemenitbě hospodářských zvířat, a to koní, skotu, vepřů a ovcí,
3. vládní nařízení č. 361/1941 Sb., o plemenitbě hospodářských zvířat, pokud jeho použitelnost nebyla již zrušena,
4. vládní nařízení č. 177/1943 Sb., o povinné kontrole mléčné užitkovosti,
5. vládní nařízení č. 262/1943 Sb., ve znění předpisů je menících a doplňujících, a nařízení ministra vnitra č. 263/1943 Sb., o nákazové pokladně, ve znění předpisů je menících a doplňujících,
6. zákon č. 100/1943 Sl. z. a vládní nařízení č. 180/1943 Sl. z., kterým se provádí zákon o tlumení zvířecích nákaz.

(3) Vyhláška ministerstva zemědělství č. 499/1950 Ú. l. I, o umělém osemeňování krav a jalovic, zůstává v platnosti.

§ 26.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem, který stanoví ministr zemědělství nařízením; provede jej ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Đuriš v. r.

188.

Zákon**ze dne 21. prosince 1950****o zdokonalení rostlinné výroby.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Úvodní ustanovení.**§ 1.**

(1) Účelem tohoto zákona je pomoci jednotným zemědělským družstvům a malým a středním rolníkům ke zvýšení výnosu v rostlinné výrobě, zejména péčí o jakostní osivo a sadbu a zabráněním škodám, jež působí škůdci rostlinného a živočišného původu.

(2) Národní výbory budou v součinnosti s národními podniky zemědělskými, Ústředím pro hospodaření se zemědělskými výrobky a jeho složkami, s Jednotnými svazy zemědělců a ostatními masovými organizacemi pomáhat jednotným zemědělským družstvům a malým a středním rolníkům při plnění úkolů vyplývajících z tohoto zákona.

Část I.**Šlechtění a množení osiva a sadby.****§ 2.****Podměty šlechtitelské činnosti.**

(1) Šlechtění osiva a sadby budou provádět zásadně Československé státní statky, národní podnik, a jednotná zemědělská družstva.

(2) Jiným osobám, jejichž činnost přispívá k rozvoji šlechtění, mohou povolit šlechtění krajské národní výbory podle směrnic ministerstva zemědělství. Zvláště bude podporováno sdružování zemědělských výzkumníků v rámci jednotných zemědělských družstev, pracujících podle zásad moderní agrobiologie. Komunální podniky mohou provádět šlechtění osiva a sadby, byla-li tato činnost pojata do jejich schváleného podnikového plánu.

§ 3.**Povolování rostlinných odrůd.**

(1) Do oběhu pro běžné upotřebení v zemědělství lze uvádět osivo a sadbu jen povolené odrůdy.

(2) Povolení šlechtěné odrůdy, po případě nešlechtěné odrůdy krajové, uděluje a odnímá ministerstvo zemědělství. Šlechtěná odrůda je taková, která vznikla cílevědomou šlechtitelskou prací (výběrem, křížením, roubováním rostlin a pod.). Krajová odrůda je taková, která se vyznačuje v určitých oblastech dobrými užitkovými vlastnostmi.

(3) Nová šlechtění (nové odrůdy) musí být před povolením přezkoušena, pokud jde o samostatnost a pěstitelskou hodnotu.

(4) Povolené odrůdy domácí i zahraniční podléhají soustavnému zkoušení.

(5) Ministerstvo zemědělství stanoví vyhláškou v úředním listě zásady a podmínky pro udělování a odnímání povolení odrůd a jejich kontrolu, pro přezkušování; zkoušení a odebrání vzorků osiva a sadby a povinnosti šlechtitelů při tom a dále, které ústavy je provádějí; může určit i oblasti, ve kterých lze povolené odrůdy pěstovat.

§ 4.**Rejstříky odrůd.**

Povolené odrůdy se zapisují do příslušného rejstříku povolených odrůd.

§ 5.**Výroba elitního osiva a sadby.**

Výrobní plochu a množství elitního osiva a sadby určí šlechtitelům prováděcí plán zemědělské výroby. Dalším množením elitního osiva a sadby se získává šlechtěné osivo a sadba.

§ 6.**Výroba šlechtěného osiva a sadby a krajových odrůd pro běžné upotřebení v zemědělství.**

(1) Výrobní plochu a množství šlechtěného osiva a sadby pro běžné upotřebení v zemědělství určí množitelům prováděcí plán zemědělské výroby.

(2) Výrobním plánem se stanoví i výroba osiva a sadby krajových odrůd, která se získá množením uznaného osiva a sadby (§ 8) povolených krajových odrůd.

§ 7.**Výroba jiným šlechtitelem.**

Nemůže-li šlechtitel vyrobit ve svém podniku potřebné množství elitního osiva a sadby

určené prováděcím plánem, může mu být uloženo, aby dodal potřebné množství elitního osiva a sadby k výrobě jinému šlechtiteli.

§ 8.

Uznávací řízení.

(1) Do oběhu lze zásadně uvádět jen uznané osivo a sadbu s označením odrůdy a příslušného pěstění. Uznávání provádí příslušný ústav pro zkoušení semen.

(2) Ministerstvo zemědělství určí vyhláškou v úředním listě ústavy pro zkoušení semen a obvod jejich působnosti a stanoví podrobnosti a podmínky uznávání osiva a sadby, po případě výjimky, rozsah kontroly jakosti vzorků a způsob vydávání průkazů o uznání (uznávací list), jakož i předpisy o jakosti.

§ 9.

Obchodní osivo a sadba.

Při nedostatku uznaného šlechtěného osiva a sadby a osiva a sadby krajových odrůd může ministerstvo zemědělství povolit výjimku z ustanovení § 8 odst. 1 věty první. V tomto případě může vyhláškou v úředním listě stanovit podmínky, za kterých lze do oběhu pro běžné upotřebení v zemědělství uvádět pod názvem obchodní osivo a sadba jiné než uznané osivo a sadbu.

§ 10.

Obchod s osivem a sadbou.

(1) Podniky dodávající uznané osivo a sadbu k množení a podniky dodávající uznané osivo a sadbu pro běžné upotřebení v zemědělství ručí za pravost odrůdy a za předepsanou jakost osiva a sadby při dodávce v uzavřeném a zaplombovaném obalu až do otevření obalu, a to bez újmy dalšího ručení podle všeobecných předpisů. Předpokladem ručení je, že příjemce opatroval dodané osivo a sadbu s péčí řádného hospodáře.

(2) Při prodeji z otevřeného obalu je prodávající povinen vydat odběrateli záruční list o pravosti odrůdy a předepsané jakosti dodaného osiva a sadby.

(3) Podomní obchod s osivem a sadbou a prodej osiva a sadby na trzích jsou zakázány.

§ 11.

Povinnost používat šlechtěného osiva a sadby.

Pěstitelům může být uloženo, aby zčásti nebo výlučně použili k setí nebo sázení šlechtěného osiva a sadby určitého stupně. Ministerstvo zemědělství může pověřit krajské a okresní národní výbory, aby takovou povinnost uložily v jednotlivých obcích, po případě okresích, zamořených snětí obilní, nebo v nichž jsou nápadně nízké výnosy a pod., a vyhlásily ji způsobem v místě obvyklým.

§ 12.

Kontrola osiva a sadby.

(1) Ústavy pro zkoušení semen (§ 8 odst. 1) jsou oprávněny k odběru vzorků pro kontrolu pravosti a jakosti dodávek osiva a sadby.

(2) Blíží směrnic pro provádění kontroly pravosti a jakosti dodávek osiva a sadby, zejména o odeírání a zasílání vzorků a o uhrazování nákladů, vyhlásí ministerstvo zemědělství v úředním listě.

Vývoz a dovoz osiva a sadby.

§ 13.

Vývoz a dovoz osiva a sadby je prováděn podle prováděcího plánu zahraničního obchodu a vyžaduje vždy také souhlasu ministerstva zemědělství.

§ 14.

(1) Vyvážené a dovážené zásilky osiva a sadby podléhají jakostní kontrole a musí být hlášeny předem příslušnému ústavu pro zkoušení semen (§ 8 odst. 1).

(2) Blíží směrnic pro řízení a udělování souhlasu ministerstva zemědělství podle § 13 a pro uvádění dovezeného osiva a sadby do oběhu vydá ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvy financí a zahraničního obchodu vyhláškou v úředním listě.

§ 15.

Zrušení dosavadních šlechtitelských ústředí.

(1) Dosavadní šlechtitelská ústředí: Svaz šlechtitelů rostlin v Praze a „Slovošivo“, svaz šlechtitelů a množitelů rostlin na Slovensku, družstvo v Bratislavě, zanikají bez likvidace.

Jejich majetek přechází na československý stát a svěruje se do správy Československým státním statkům, národnímu podniku, který za případné dluhy ručí jen do výše převzatých aktiv.

(2) O uspořádání závazků, které jsou hospodářsky neodůvodněné, platí přiměřeně ustanovení § 4 odst. 3 zákona č. 126/1948 Sb., o znárodnění některých šlechtitelských podniků.

Č á s t II.

Péče o zvelebení a rozšíření ovocnářství a vinařství.

§ 16.

Školky lze zakládat, rozšiřovat, překládat, omezovat nebo zrušovat jen s povolením krajského národního výboru a za podmínek jím stanovených. Krajské národní výbory postupují podle směrnic vydaných ministerstvem zemědělství.

§ 17.

Krajské národní výbory stanoví v rámci jednotného hospodářského plánu pro školky provozované v obvodu jejich působnosti se schválením ministerstva zemědělství celkové plány pěstování sazenic a podnoží.

§ 18.

Ustanovení §§ 16 a 17 neplatí pro Československé státní statky, národní podnik, Československé státní lesy, národní podnik, a ostatní zemědělské závody ústředně plánované, jejichž výrobní plán a plán odbytu stanoví v rámci jednotného hospodářského plánu přímo ministerstvo zemědělství.

§ 19.

Okresní národní výbor může na návrh ústavu pro zkoušení semen (§ 8 odst. 1) určit, že pěstitel určitého stromu nebo keře nebo určitých skupin stromů nebo keřů je nesmí bez jeho povolení odstranit a že je povinen úrodu ovoce po uzrání, jakož i rouby, prodat podniku určenému pro získání osiva, po případě rouby. Provozovatel tohoto podniku je povinen ovoce, semeno, po případě rouby, od pěstitele koupit za úřední cenu splatnou při jejich odebrání.

§ 20.

Ministerstvo zemědělství může v dohodě s ministerstvem potravinářského průmyslu stanovit zajištění semen při zpracování ovoce a jejich použití k pěstitelským účelům.

§ 21.

Zdravotní dozor na školky a jejich výrobky provádějí krajské a okresní národní výbory a spolupracují při tom podle potřeby se státními ústavy pro ochranu rostlin. Blížší směrnice pro výkon tohoto dozoru vydá ministerstvo zemědělství vyhláškou v úředním listě.

Č á s t III.

Opatření proti škůdcům rostlin.

§ 22

Uživatelé všech pozemků (i nekultivovaných) jsou povinni chránit na vlastní náklad pozemky a porosty na nich před škůdci rostlin (dále jen „škůdci“). Jsou proto povinni činit opatření, kterými má být zamezen výskyt a rozšiřování škůdců a zajištěno jejich vyhubení.

§ 23.

(1) Je-li důvodná obava, že se škůdci vyskytnou v nebezpečném rozsahu, nebo stalo-li se tak již, jsou národní výbory, především místní národní výbory, povinny učinit vhodná opatření proti nim. V případech, kdy nelze nebezpečí zdolat jinak, zajistí národní výbory součinnost obyvatelstva podle předpisů o ochraně před požáry a jinými živelními pohromami.

(2) Uživatelé pozemků jsou povinni trpět provádění opatření podle odstavce 1 a spolupůsobit při tom podle povahy případu prací nebo poskytnutím věcných prostředků.

(3) Náklady opatření podle odstavce 1 hradí prozatímně národní výbor, který opatření nařídil. Místní národní výbor rozvrhne je na uživatele pozemků, a to podle zásad platných pro vybírání příspěvků podle předpisů o finančním hospodaření národních výborů.

(4) Při opatřeních, jimiž se odvrací obecné nebezpečí hrozící některému úseku zemědělské výroby, se nerozvrhuje část nákladů uhrazená podporou poskytnutou ze státních prostředků.

§ 24.

Státní výzkumné ústavy zemědělské a lesnické jsou oprávněny provádět výzkumná šetření a pokusy za účelem zjištění správného způsobu, jak hubit škůdce a předcházet jejich výskytu. Uživatelé pozemků jsou povinni tuto činnost umožnit.

§ 25.

(1) Dodavatelé osiva a sadby jsou povinni dodávat jen zboží zdravé a prosté škůdců.

(2) Pěstitele žita, pšenice, ječmene a ovsa, jakož i směsí těchto plodin, jsou povinni používat k jejich setí jen osiva řádně a účinně mořeného prostředky povolenými na ochranu rostlin.

§ 26.

(1) Ministerstvo zemědělství vydá v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady vyhláškou v úředním listě předpisy o tom,

- a) kteří škůdci, v jakém rozsahu a kdy musí být hubeni a jak je třeba při tom používat prostředků na ochranu rostlin, zejména s ohledem na bezpečnost a zdraví lidí nebo zvířat.
- b) která opatření musí být učiněna k úspěšnému hubení škůdců nebo k zabránění jejich výskytu, rozšiřování nebo zavlečení a na či náklad.

(2) Vláda může stanovit nařízením, jakým způsobem se má zamezit rozšiřování nebo zavlečení škůdců při dovozu, průvozu a vývozu. Při tom může být stanoveno, že se závadné zboží vylučuje z další dopravy nebo že se nařizuje jeho zničení.

(3) Povinnosti uložené podle této části zákona uživatelům pozemků platí obdobně pro osoby, které uskladňují výrobky rostlinného původu.

Prostředky na ochranu rostlin a rostlinných výrobků, jejich prodej a kontrola.

§ 27.

(1) Prostředky na ochranu rostlin a rostlinných výrobků (dále jen „prostředky“) mohou být vyráběny nebo dováženy jen, jestliže byly předem zkoušeny a ministerstvo zemědělství udělilo v dohodě s ministerstvem těžkého průmyslu, a pokud jde o dovoz, v do-

hodě s ministerstvem zahraničního obchodu, povolení uvádět je do oběhu. Jde-li o jedovaté a zdraví škodlivé prostředky, udělí ministerstvo zemědělství povolení též v dohodě s ministerstvem zdravotnictví. Ministerstvo zemědělství může udělené povolení v dohodě s příslušnými ministerstvy odejmout.

(2) Náklady zkoušení podle odstavce 1 hradí žadatel.

§ 28.

(1) U jedovatých, po případě zdraví škodlivých prostředků (§ 27 odst. 1) stanoví ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem zdravotnictví také zvláštní způsob balení, označení a uskladnění a podmínky vydávání takových prostředků.

(2) Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky a jeho složky nepotřebují k prodeji prostředků uvedených v odstavci 1 zvláštního povolení (koncese), jsou však jinak povinny řídit se předpisy vydanými podle odstavce 1.

§ 29.

Okresní národní výbor může zajistit prostředky, jejichž výroba, dovoz nebo prodej neodpovídají ustanovením tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných, a nařídí, že musí být zničeny nebo zůžtkovány vhodným způsobem.

§ 30.

(1) Odborný dozor na zachovávání ustanovení této části zákona a předpisů podle ní vydaných vykonávají ministerstvo zemědělství a národní výbory. Ve zvláštních případech může ministerstvo zemědělství pověřit výkonem dozoru též státní výzkumné ústavy zemědělské, po případě lesnické, a státní výzkumné stanice.

(2) Ministr zemědělství stanoví v dohodě s příslušnými ministry nařízením bližší předpisy o oprávněních a povinnostech dozorcích orgánů, o povinnosti výrobců prostředků na ochranu rostlin hlásit ministerstvu zemědělství každou vyrobenou serii, než bude uvedena do oběhu, o určení vstupních míst, kde bude prováděna prohlídka dovážených rostlin a rostlinných výrobků, jakož i o tom, že uživatelé pozemků a jiné odpovědné osoby jsou povinny poskytnout kontrolním orgánům nutné údaje, pomůcky a prostředky.

(3) Ministerstvo financí stanoví v dohodě s ministerstvem zemědělství vyhláškou v úředním listě, ve kterých případech se za prohlídky konané podle této části zákona nebo podle předpisů podle ní vydaných vybírají poplatky ve prospěch státní pokladny a v jaké výši, a vydá zároveň předpisy o jejich vybírání.

Č á s t IV.

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná.

§ 31.

(1) Pomocnými orgány místních národních výborů při provádění tohoto zákona jsou místní agronomové, kteří jsou vybíráni ze zkušených zemědělců.

(2) Ministerstvo zemědělství vydá v dohodě s ministerstvy vnitra a financí vyhláškou v úředním listě podrobnější předpisy o místních agronomech, zejména o jejich úkolech a uhrazování jejich hotových výloh.

§ 32.

(1) Za zkoušení podle § 3 a za uznávání podle § 8 se vybírají náhrady, jejichž výši stanoví ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem financí vyhláškou v úředním listě.

(2) Za provádění zdravotního dozoru podle § 21 se vybírá poplatek, jehož výši stanoví a o němž podrobné předpisy vyhláškou v úředním listě vydá ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem zemědělství.

§ 33.

(1) Odrůd, které byly povoleny podle dosud platných předpisů, jakož i osiva a sadby, které podle těchto předpisů byly uznány, lze používat i nadále, pokud povolení nebo uznání nebude odňato.

(2) Dokud nebudou vydány předpisy k provedení tohoto zákona, jest postupovat přiměřeně podle dosavadních předpisů.

§ 34.

(1) Ustanovení tohoto zákona se nevztahují na osivo a sadbu pro účely lesnické. Na škůdce lesních kultur se vztahují ustanovení tohoto zákona jen potud, pokud ochrana proti nim není lesními zákony a předpisy podle nich vydanými upravena jinak.

(2) Pokud se provádění tohoto zákona dotýká vojenské správy, bude postupováno podle směrnic, které vydá ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem národní obrany.

§ 35.

(1) Dokud nebudou vydány předpisy k provedení § 12 zákona č. 279/1949 Sb., o finančním hospodaření národních výborů, provede se rozvrh nákladů podle § 23 odst. 3 se zřetelem zejména na výměru ošetřovaných kultur a přihlédne se k poskytnutým osobním a věcným plněním. Místní národní výbor sestaví o rozvrhu nákladů přehled, který vyloží k veřejnému nahlédnutí s upozorněním, že lze u místního národního výboru podat námítky proti rozvrhu ve lhůtě 15 dnů, počínajíc dnem po vyložení přehledu. Námítky mohou podávat jen osoby uvedené v přehledu; rozhoduje o nich s konečnou platností okresní národní výbor. Úřední výpis z pravomocného přehledu je exekutivním titulem pro vymáhání rozvrženého nákladu.

(2) Prostředky, které byly před účinností tohoto zákona povoleny, nepotřebují nového zkoušení ani povolení. I takovéto prostředky musí však výrobce, po případě dovozce, přihlásit do 30 dnů ode dne počátku účinnosti tohoto zákona u ministerstva zemědělství, které je vyhlásí v úředním listě. Ministerstvo zemědělství může v dohodě s příslušnými ministerstvy i u těchto prostředků povolení k uvádění do oběhu odejmout, jestliže jejich výroba nebo dovoz neodpovídá zásadám pro povolování prostředků. Prostředky, které nebyly včas přihlášeny, nesmějí být dále vyráběny nebo dováženy bez povolení podle § 27 odst. 1.

§ 36.

(1) Dnem, kdy tento zákon nabude účinnosti, zrušují se předpisy, které odporují jeho ustanovením.

(2) Zrušují se zejména:

1. ustanovení o obecních stromových školkách, obsažená v zák. čl. XII/1894, o polním hospodářství a o polní policii,
2. vládní nařízení č. 624/1920 Sb., o úpravě obchodu semenem jetele červeného, vojtěšky a odpady všech jetelů a vojtěšek, ve znění vládního nařízení č. 410/1921 Sb.,
3. zákon č. 128/1921 Sb., o uznávání původnosti odrůd, uznávání osiva a sádí a zkoušení odrůd kulturních rostlin, a předpisy podle něho vydané,

4. zákon č. 165/1924 Sb., o ochraně výroby rostlinné, a předpisy podle něho vydané,
5. vládní nařízení č. 119/1937 Sb., o úpravě obchodu se zeleninovými a zahradními semeny,
6. vládní nařízení č. 69/1941 Sb., o osivu a sadbě, a předpisy podle něho vydané,
7. vládní nařízení č. 89/1941 Sb., o kontrole prostředků na ochranu rostlin a rostlinných produktů proti škodlivým činitelům a obchodu s nimi, a předpisy podle něho vydané a
8. vyhláška ministra zemědělství a lesnictví č. 202/1944 Sb., o úpravě školkařství.

§ 87.

Tento zákon nabývá účinnosti 30. dne po vyhlášení; provede jej ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Šuríš v. r.